

ŽIVOT

ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI

Pán
vpravdě
vstal

Farní
kavárna

Ledňáckové
dobrodružství

Farní
tábor

Carlo
Acutis

tiráž**ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI****Vydává**

farnost u chrámu
Nanebevzetí Panny Marie
v Brně Zábřdovicích

adresa

Lazaretní 1, 615 00 Brno
telefon: 545 212 156

redaktoři

Hanka a Karel Komárkovi

grafická úprava

Roman a Klára Smékalovi

web

<https://www.zabrdovice.cz>

cena

neprodejné, vychází pro
vnitřní potřebu farnosti

do tohoto čísla přispěli

otec Jiří, Lucie Grúzová,
Kája Krejčí, Klára
Smékalová, Lenka
Škrdllová

příspěvky

pokud chcete přispět do
časopisu svým článkem,
pošlete jej na e-mail:
zivot.redakce@gmail.com
nebo kontaktujte redakci

Náklad

100ks výtisků

obsah

- 1 Duchovní slovo
Farní kavárna
- 2 Co nás čeká
Pán vpravdě vstal
Duchovní hudba
- 3 Farní pomoc pro Ukrajinu
Prožili jsme - Farní tábor
- 4 PŘEČTĚTE SI: Nicola Gori
- 5 Křížová cesta, symbol doby postní
Farní tábor 2022
- 6 Pietà
Modlitba o velikonocích
Velehrad - Umývání nohou
- 7 Očeho pohádka - Ledňáčkové...
- 8 SVĚDECTVÍ ŽIVOTA - KAREL ACUTIS
- 11 JOHNY A SVATÝ VALENTÝN

Slovo redaktorů

Milí čtenáři,

vítáme vás u velikonočního čísla farního časopisu, jehož tématem je vítězství. Bůh porazil smrt a my máme důvod se radovat. Ze srdce vám přejeme, aby světlo Božího vítězství prozářilo i vaše životy.

Hanka a Karel Komárkovi

Prosíme vás o zaslání příspěvků na e-mail redakce zivot.redakce@gmail.com do dalšího čísla farního časopisu, který plánujeme vydat na slavnost Seslání Ducha svatého a jehož tématem bude „spolupráce“.

Uzávěrka bude **8. 5. 2022**. Za všechny příspěvky předem děkujeme.

Duchovní slovo

Milí farníci,

těžko se píše o vítězství, když naše dny probíhají v tak velkém napětí a nejistotě. Navíc není jasné, co se bude dít za dva týdny, až tento časopis dostanete do ruky.

Naštěstí jako věřící a Ježíšovi učedníci máme některé pevné opory a jistoty. Boží Syn se stal jedním z nás, aby pro nás otevřel bránu nebe, aby nás přivedl ke svému Otci. Náš život má smysl a cíl. Ať už jakoukoliv cestou, můžeme nakonec dosáhnout spásy a pomáhat v tom druhým lidem.

Postní doba nás měla přivést prostřednictvím modlitby, postu a dobrých skutků do větší blízkosti k Bohu i lidem. Měli jsme příležitost vykonat mnoho dobrého pro lidi zasažené válkou. Mnozí křesťané sní o tom, že vykonají něco velkého, a kněží je odrazují od čekání na velké příležitosti. Teď tu nicméně velká příležitost opravdu je, takže pokud někdo čekal, opravdu se dočkal. To byla naše postní příprava.

Jaký je ale vzkříšený život? Odložíme modlitbu, půst a milosrdenství? Apoštol Pavel jako největší kazatel vzkříšení zároveň trávil dlouhé hodiny v modlitbě a sbíral peníze pro chudé na všech cestách, kam se dostal. Totéž mu kladli na srdce také ostatní apoštolové.

Ke konci postní doby jsem mluvil asi patnáct minut s katolickým farářem ukrajinského města Chust. Přiznal se, že ze začátku války dostal značnou materiální podporu z různých míst Evropy a v tu dobu měl sklad potravin, ze kterého živil 50 lidí. Teď jich živí kolem 140 denně a potraviny už má jen od nás. Doslova řekl: „Už máme jen makaróny.“

Kéž nám tedy vzkříšený Kristus promění srdce tak, abychom zachránění a zasažení milosrdenstvím konali dobro pro ty, kteří potřebují zažít Ježíšovu něhu a soucit.

Jsem vám moc vděčný za všechno, co děláte pro naši farnost i pro celý svět, a ze srdce vám žehnám.

o. Jiří

Farní kavárna

Milí farníci,

jedním z nápadů, které vznikly na rozšířené farní radě (o které psal o. Jiří v duchovním slově v minulém čísle) je právě společné setkání u kávy a případně dalších dobrot. Domluvili jsme se, že do prázdnin se uskuteční každý měsíc jedna – na Vzkříšení 17. 4., 22. 5. a 19. 6. (která bude spojená s farním dnem). Zatím se do tohoto projektu zapojila tři společenství, přivítáme i službu dalších, abychom se mohli střídat jako např. při úklidu kostela. Více informací o možnostech, jak se zapojit se dozvíte u redaktorů farního časopisu zivot.redakce@gmail.com.

Těšíme se na společný čas příjemně strávený u dobré kávy.

Co nás čeká?

V postní době jsou plánovány následující aktivity, ale vzhledem k aktuální situaci sledujte farní webové stránky, případně telefonicky kontaktujte farní kancelář.

Duben

17. 4. farní kavárna

24. 4. v 15:00 karneval ve farním sále

Květen

7. 5. farní výlet

22. 5. farní kavárna

27. 5. den vzájemných modliteb naší farnosti a bohoslovců

Červen

4. 6. Svatodušní vigilie 21:00

10. 6. Noc kostelů

16. 6. slavnost Těla a Krve Páně

19. 6. první svaté přijímání a farní den na farní zahradě případně ve farním sále podle počasí

Připojujeme také seznam akcí plánovaných o letních prázdninách

16. 7. adorační den farnosti 9:00–18:00 (celodenní otevření kostela)

24. až 30. 7. duchovní cvičení Velehrad

6. až 13. 8. farní tábor Studené

15. až 20. 8. duchovní cvičení rodin (Hadinka v Oderských vrších)

15. až 22. 8. ministrantský tábor

Duchovní hudba v Brně Zábřdovicích

CHRÁM NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

Neděle 17. 4. 2022 v 9:45 h

slavnost Zmrtvýchvstání Páně, Hod Boží velikonoční

Josef GRUBER (1855–1933): MISSA FESTIVA, OP. 14

KARL R. KRISTINUS (1843–1904): HAEC DIES, OP. 67 Č. 1

JOSEF GRUBER (1855–1933): TERRA TREMUIT, OP. 85

W. A. MOZART (1756–1791): AVE VERUM CORPUS

JOSEF J. PIHERT (1845–1911): REGINA COELI, OP. 69

J. K. č. 401, 407, 627

Neděle 5. 6. 2022 v 9:45 h

slavnost Seslání Ducha svatého

Vojtěch ŘÍHOVSKÝ (1871–1950): MISSA LORETTA B DUR, OP. 3
O, SALUTARIS HOSTIA, OP. 15, Č. 5

Josef ČAPKA-DRAHLOVSKÝ (1847–1926):
VENI, SANCTE SPIRITUS, OP. 106

JOSEF J. PIHERT: (1845–1911) REGINA COELI, OP. 69

J. K. č. 421, 422, 423

PÁN V PRAVDĚ VSTAL

Jitřenka zářící vstává,

nebesy slávy zpěv letí,

těž zemí zaznívá chvála,

žalem lká temné podsvětí.

Mocný Král, hrdina slavný

zpřetínal okovy smrti

a rozrazil pekel brány,

z otroctví vyvedl děti.

Ač kámen hrob uzavírá,

zbitého hlídají strážě,

on vzhůru vítězně stoupá,

kolem něj vítězná záře.

Tu utichá všech nářků sten,

bolesti žár se utišil,

neb Pán dnes z hrobu vyšel ven,

jak anděl Páně oznámil.

Pánu ať chorál slavný zní,

neboť on právě z hrobu vstal,

Otci i Duchu vítězství

navěky ať zní píseň chval.

*Hymnus z benediktinského
antifonálu*

Účinkují: sólisté, chrámový sbor,
orchestr

Varhany: doc. MgA. Jan Král

Řídí: Zdeněk Hatina, ředitel kůru

LAUDATE DOMINUM, CANTATE
CANTICUM NOVUM!

Farní pomoc pro Ukrajinu

Vážení farníci,

prosíme vás o pomoc pro katolickou farnost Chust (Хуст) na západní Ukrajině. Ta poskytuje pomoc uprchlíkům z východních částí země, nouzově jich ubytovala několik desítek, ale přicházejí stále noví v počtu 60–70 lidí denně. Místní kněz z Chustu velmi děkuje za dřívější pomoc a naléhavě prosí o další.

Co shromažďujeme?

V době přípravy časopisu se jednalo zejména o potraviny. Aktuální situaci sledujte prosím v ohláškách.

Kam, kdy a jak přinést?

Budova fary v Zábrdovicích, Lazaretní 9/1, Brno

Nejvhodnější čas pro předání je asi v rozmezí 10:00–13:00 hod., někoho zastihnete velmi pravděpodobně i v době 8:00–17:00.

Potraviny přineste nejlépe v banánových krabicích. Nemáte-li možnost podobný pevný obal sehnat, přineste potraviny i tak, snad někdo jiný opatří krabice navíc.

Jak proběhne přeprava?

Potravinovou pomoc převáží ochotný dobrovolník nákladním autem přímo až na místo určení. Vykonal cestu na Ukrajinu od začátku války už několikrát. Máme potvrzeno od adresátů, že předchozí zásilky pomoci v pořádku dorazily a byly přijaty s velkou vděčností.

Kdy sbírka končí?

Žel, nejsou zatím vyhlídky na konec války a stažení okupantů, proto uprchlíci budou nadále potřebovat pomoc a sbírka bude pokračovat dlouhodobě až do odvolání.

Podle farního webu

FOTKY Z UKRAJINY

Přišly nám fotografie od přátel z Ukrajiny, kterým zasíláme materiální pomoc. Moc nám děkují. Vytrvejme v naší ochotě pomáhat a modleme se za mír pro jejich zemi.

Prožili jsme - Farní tábor

Jakmile jsem přišla do tábora se svým týmem a ostatní týmy také dorazily, šli jsme se rozdělit do dvojic a zabrat si stany.

Poté, co jsme si je nachystali a vyslechli pravidla tábora, jsme se dozvěděli, že se nacházíme v domě velice chytrého, ale také zaneprázdněného profesora. Ten nás provedl po svém domě, ukázal nám, kde budeme jíst, kam budeme chodit vykonávat potřebu (Ano, většině z nás se latríny líbily nejvíce z celého domu.), a další místnosti. Po prohlídce nás prosil, abychom ho nerušili, jelikož dělá na velkém projektu.

A tak začalo hned první den naše dobrodružství. Díky jednomu z mnoha výletů jsme se dostali do Narnie. Země, kde mluví i zvířata a kde vládne velký lev Aslan, který se už bohužel dlouho neobjevil. Potkali jsme se s faunem Tumnusem a zjistili jsme, proč je v Narnii taková zima. Vládu totiž převzala Bílá čarodějnice!

Každý den jsme měli jednu až dvě scénky, na které pak navazovaly hry. Scénky hráli dobrovolníci, převážně starší děti. Z těchto scének jsme zjistili, co se odehrávalo budoucímu králi Narnie v hlavě, když se chystal zradit své sourozence, jak Bílá čarodějnice

omámila Edmunda a jak se díky němu dověděla, že se Aslan vrátil. Nechyběla ani noční hra, kterou jsem si velmi užila. Byla krásně promyšlená a ještě k tomu jsme zachránili Edmunda v podání Anežky Zapletalové.

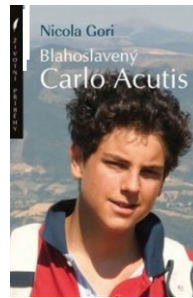
Pak se ale stalo něco velmi závažného. Zabili Aslana! Zastihlo nás to nepřipravené. Při jedné ze scének se rozhodl, že půjde místo Edmunda na smrt.

Den před odjezdem jsme hráli bitvu o zem Narnii s Bílou čarodějnící a jejími přívrženci. My jsme stáli po boku Narnianů. Už už jsme začali prohrávat, když tu se v poslední chvíli najednou objevil Aslan! Nabyli jsme nové síly a vyhráli jsme. Byla jsem šťastná a myslím, že to platilo i o ostatních. Vítězství jsme si užívali. Ten večer jsme slavili a mně bylo krapet líto, že už je konec tábora. Stejně u mě ale převládalo štěstí.

Celý tábor bylo vítězství samo, pro mě ale bylo největší vítězství, když jsme trénovali jednu ze scének (V tu dobu nevládla táboru Bílá čarodějnice, ale neznámá viróza.), a tu se vedle mě ozve tenký hlásek: „Stando, mně je špatně...“ A v tu chvíli mi k nohám dopadl gejíř. Nebyla to ovšem nijak zvlášť voňavá záležitost. Já jsem nad gejířem ale zvítězila. Odskočila jsem právě včas, protože dopadl právě tam, kde jsem měla nohy. Cítila jsem se jako udatná bojovnice. První vítězství: Stihla jsem uskočit. A druhé vítězství: Nehodila jsem šavli, i když jsem od toho neměla daleko.

Všem bych tento tábor moc ráda doporučila.
LŠ

PŘEČTĚTE SI: Nicola Gori

Blahoslavený Carlo Acutis

Italský teenager, který zemřel v roce 2006 ve věku patnácti let, působí doslova jako zjevení. Na první pohled normální kluk své doby, veselý a komunikativní, který rád jezdí na výlety, má své oblíbené pejsky, s nimiž natáčí zábavná videa, a velkou vášeň pro počítače. Ještě víc ale tíhne k Božím věcem. Prosadí si první svatě přijímání dřív, než bývá zvykem, a od té doby chodí denně na mši. „Eucharistie je moje autostráda do nebe,“ prohlásí Carlo později a je znát, že její význam chápe do velké hloubky. Evangelia zná skoro nazpaměť. Ze svých úspor se stará o řadu bezdomovců. Přirozeně se stává i misionářem ve svém okolí, pro Boha získává řadu svých vrstevníků i dospělých, včetně několika přátel hinduistů. Když se ptali jeho maminky, jak vůbec objevil víru, jestliže rodina byla prakticky nevěřící, paní Antonie bez obalu přiznala: „Určitě ne zásluhou nás rodičů, to klidně zveřejněte... Mě osobně Carlo zachránil. Byla jsem ve víře negramotná.“

Takových je nás možná víc... Kéž nás tento „Boží influencer“ při četbě provází svou přímlovou, abychom svůj život dokázali prožít tak krásně a naplno jako on.

*Vydalo nakladatelství Paulínky
Vybrala KK*

Křížová cesta, symbol doby postní

Křížová cesta se pro mě stala symbolem doby postní. Baví mě pokaždé přemýšlet nad tím, proč my lidé potřebujeme bolest a utrpení, abychom si něco uvědomili. Baví mě pozorovat všechno to dění, než Ježíš dojde k našemu vykoupení. Mnohdy i sama pro sebe na něco přijdu a mám dojem, že jsem Ježíši blíž.

Letos jsem zažila dvě zajímavé křížové cesty, ke kterým vedla pokaždé jiná „křížová“ cesta.

Ve středu třicátého března šly křížovou cestu děti do šesti let. Výsledek byl opravdu podiváňhodný a důstojný. Díky spolupráci maminek jsme zvládly připravit jednoduchá zamyšlení a díky ukázněnosti a spolupráci dětí jsme donášeli před oltář a kříž různé komponenty, ze kterých vznikl krásný obraz cesty ke kříži. Doufám, že si to i děti užily a příští rok se budou na „křížovku“ zase těšit. I my maminky jsme si moc oddechly.

V neděli třetího dubna vedlo křížovou cestu deset mladých lidí. Zamyšlení u každého zastavení byla výpovědi očitých svědků, kteří žili v Ježíšově době. Tento zajímavý formát byl často velmi dojemný a poutavý. Nejedno oko při této křížové cestě nezůstalo suché.

Je krásné vidět, že každý svou cestu k Ježíši i s Ježíšem máme individuální, přesto však potřebujeme spolupracovat s ostatními.

LG

Odkaz na křížovou cestu dětí

Odkaz na křížovou cestu mladých

Farní tábor 2022

*Farní tábor inspirovaný dalším dílem Letopisů Narnie Plavba Jitřního poutníka se bude konat od **6. 8. do 13. 8.** na Fořtově louce ve Studené! Využijeme řeku!*

Letní stanový farní tábor je akce pořádaná Sdružením Petrov, z.s., ve spolupráci s římskokatolickou farností Brno-Zábrdovice a Montessori dětskou skupinou Žabka. Konkrétní průběh tábora v přírodě bude zajišťovat hlavní vedoucí Mgr. Lucie Grůzová, Ph.D., zástupce hlavní vedoucí Vít Klouček a tým kvalifikovaných vedoucích. Po loňském dobrodružství na téma Lev, čarodějnice a skříň se znovu vrátíme do kouzelné říše Narnie a budeme pokračovat na palubě Jitřního poutníka.

Odjždíme v sobotu 6. srpna 2022 ráno, hodinu a místo odjezdu ještě upřesníme. Končíme v sobotu 13. srpna 2022 dopoledne na tábořišti. Zveme rodiče, aby si přijeli své děti vyzvednout, zároveň se mohou seznámit s tábořištěm a účastnit se společného programu.

Tábor je určen pro děti od 7 do 14 let.

Cena tábora je 2 000 Kč pro členy Sdružení Petrov, z.s., a 2 200 Kč pro nečleny a zahrnuje dopravu, celodenní stravu, nocleh, materiál apod., a hlavně skvělou zábavu!

Přihlášku můžete vyplnit na farních stránkách.

Od dubna začneme připravovat scénky pro podporu atmosféry, takže pokud by se někdo chtěl zapojit, určitě nám dejte vědět.

A také máme v plánu jarní setkání s opékáním párků (o termínu budeme informovat)!

Z farního webu

Pietà

Vlní se křehoucké osení v dubnu, dme se a hučí zelený okeán a na skále Finisterru sedí tmavá Maria na klíně s mrtvým Kristem, kamenně modrá na klíně s Ukřižovaným, který je pln černě hlubokých ran a trhlin mezi žebry a na zápěstí má přikováno veliký, plazivý řetěz. Maria má v čele krajky vlasů jako vlnu vody na oblázku a má teskný úsměv, jež rackové marně napodobí rozpjatými křídly, a Syn jest kamenný a siný, duší přitahován do pekel mezi patriarchy a ještě potom hluboko v Gehennu Satanovu, jest těžký, až by jí kolena rozdrtil, jí, která neklesla, ani když nejdříve lkal na kříži. Peklo přitahuje Ježíše jako magické zrcadlo, žíhané ohnivou mříží, aby ji prorazil a sestoupil k vodám našich muk a shlédl v nich svoje, aby spatřil, že Otec mu neuložil více než dost...

Ó Maria, Ježíš jest těžký, já to vím, ale ještě jej chvíli pochovej na klíně, více toho potřebuje, než umíme pochopiti, rány mu oblož fialkami svých truchlivých pohledů, skloň nad ním svá prsa, hrad a pramen pokoje, a připomeň mu, že ještě dnes bude vráji...

Bohuslav Reynek

MODLITBA O VELIKONOCÍCH

Vzkříšený Pane Ježíši Kriste, svým zmrtvýchvstáním jsi přemohl svět.

Sestoupil jsi do říše smrti a všechno mrtvé ve mně jsi uchopil do svých rukou, abys to znovu uvedl do světla a do života.

Odvalil jsi kámen, který mě tíží a brání mi žít. Přetal jsi pouta, která mi nedovolují volně se pohybovat. Vstal jsi z mrtvých a dáváš mi jistotu, že i já mohu vstát spolu s tebou z hrobu vlastního strachu, z hrobu své temnoty a rezignace. Ty ses po svém zmrtvýchvstání nejprve ukázal Marii Magdaléně a oslovil ji jménem. V setkání s tebou zakusila, že láska odnímá smrti její moc.

Dej mi uvěřit, že i mně ve smrti vyjde vstříc tvé slovo lásky. Dej mi důvěru v to, že kdekoli nás rozděluje svár, tam slovo lásky vnáší nový život. Dej mi dnes účast na svém zmrtvýchvstání, ať přistupuji k druhým lidem zpřímá a s nadějí, protože také v nich je tvá láska silnější než smrt. Amen.

Anselm Grün

Střípky z Duchovních cvičení Velehrad - Umývání nohou

Jn 13,1–15; 1Sam 25,41; 1Jn 3,16; Jn 15,12

Jeruzalém. Horní místnost. Okny proudí chladnější podvečerní vzduch. Všech dvanáct je už v místnosti, každý si našel nějaké místo či lehátko i Ježíš je uprostřed. Usmívá se, působí spokojeně. Najednou vstává od plného stolu. Copak chce dělat? Vždyť je čas k jídlu. Vše tak voní. Byliny. Maso. Chleba. Ježíš vstává, jde k nádobě na umývání, přehazuje si přes sebe zástěru, bere mísu s vodou a ručník. Kam to nese? Dívají se po sobě jeho společníci udiveně. Ježíš přikleká k prvnímu druhu, který je nejbližší. Ježíš je u jeho nohou. Tomáš je ohromen. Nemá šanci se zdráhat. Dívá se Ježíšovi do očí a on do jeho. Bere jemně jeho nohu, polévá ji vodou, balí do ručníku a táhlým pohybem otírá. V tom krátkém gestu Tomáš pocítil něžný dotek matky i vřelý otcův stisk. Křehkost této chvíle se hluboce zapisuje do Tomášovy paměti. Ježíš pokračuje k Petrovi...

Zkusme v tomto aktu nahlédnout Ježíšovu lásku, tu křehkost vztahu, který s ním zajisté máme taky. Ježíš tímto ujišťuje své blízké, jak moc mu na nich záleží. Ví, že světlo této lásky je bude osvětlovat v následujících událostech před zoufalstvím.

Umývání nohou je nejvýmluvnější svědectví. Ježíš nechtěl použít jen slova, ale i gesto, skutek, který by vyjádřil, co cítí. „Mařím svůj život, abys mohl žít... Ty jsi pánem mé lásky... Prosím jen o jedno! Přijmi ji.“

Pravá láska nezotročuje, ale osvobozuje.

Anglický malíř William Holman Hunt namaloval obraz Světlo světa, kde klika dveří, na které Ježíš klepe, je zevnitř. Jen my můžeme otevřít. Nikdo jiný.

Z přednášek o Jiřího Rouse upravila LG

Očeho pohádka - Ledňáčkové dobrodružství

• Lukáš 13, 1–9 Právě tehdy k němu přišli někteří se zprávou o Galilejcích, jejichž krev smísil Pilát s krví jejich obětí. On jim na to řekl: „Myslíte, že tito Galilejci byli větší hříšníci než ti ostatní, že to museli vytrpět? Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete. Nebo myslíte, že oněch osmnáct, na které padla věž v Siloe a zabila je, byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni právě tak zahynete.“ Potom jim pověděl toto podobenství: „Jeden člověk měl na své vinici fíkovník; přišel si pro jeho ovoce, ale nic na něm nenalezl. Řekl vinaři: ‚Hle, už po tři léta přicházím pro ovoce z tohoto fíkovníku a nic nenalézám. Vytni jej! Proč má kazit i tu zem?‘ On mu odpověděl: ‚Pane, ponech ho ještě tento rok, až jej okopám a pohnojím. Snad příště ponese ovoce; jestliže ne, dáš jej porazit.‘“

Jakým vládcem byl asi Pilát? Proč si to myslíte, podle čeho jste to poznali? Co je to Siloe? Kdo jsou Galilejci? Co Ježíš myslí, když říká, že lidé mají činit pokání?

Proč lidé sázejí stromy? K čemu je ovocný strom, když má jen listí?

Čeká Ježíš ovoce také od nás? Jaké asi?

V jednom velkém městě se u takové menší řeky s divným názvem Svitava usadil pár ledňáčků. Ledňáčci nejsou nanuky z obchodu, ale krásní malí ptáčci, kteří se živí prťavými rybičkami [35 g, 16 cm].

Na jaře se v jejich hnízdě vylíhlo šest mláďat. Ani vám nebudu říkat, jak se všechna mláďátka jmenovala, protože by se to těžko pamatovalo. Jen jedno jméno vám řeknu. Tomu nejmladšímu totiž neříkali ledňáček, ale Leňáček. Proč? Protože byl dost lenivý!

Máma a táta nejdřív mláďata krmili, ale po měsíci už je učili létat a pak taky lovit. Ze začátku lovili hlavně hmyz, ale brzy už i malé rybky. Jenom Leňáčkovi se do toho učení nechtělo. Málo létal, spíš jen někde seděl a občas sezobl nějakého brabence. Maminka ho napomínala: „Chováš se jako slepice. Jsi malý a slabý. Když budeš takhle pokračovat, sežere tě kočka!“ Ale víte, jak to je s lenochy – nic se jim nechce, a když je někdo do něčeho tlačí, nechce se jim dvakrát.

Jednoho dne se podél řeky rozšířila zlá zpráva: „Objevil se tu jestřáb, lovec ptáků!“ Zpráva se nesla od hnízda ke hnízdu jako požár.

Jestřáb je zabiják: rychlý, obratný, silný a smrtící. V nebezpečí byly kachny, potápky, ale i holubi a drobní ptáci. Máma ledňáčková říkala dětem: „Až jestřáb pozabíjí větší ptáky, budeme další na řadě, protože naše peří svítí do dálky! Musíte hodně trénovat obratnost, jinak nebudete nikdy v bezpečí.“

A tak všichni trénovali střemhlavý let, prolétávání úzkými škvírami, prudké zatáčky ve vzduchu, vznášení na místě i let na zádech. Všichni kromě Leňáčka. Nepomáhalo napomínání ani dobrý příklad.

A pak jednoho dne se objevil jestřáb. Bleskově zaútočil na ledňáčky sedící na větvi staré vrby. Ale oni byli moc dobře vycvičení a rozletěli se, jako když strelí, každý na jinou stranu. Jestřáb si vybral jednoho a pronásledoval ho. Ale ten šups mezi husté větve. Naštvaný jestřáb uviděl na zemi Leňáčka a obrátil se proti němu. Leňáček věděl, že ho čeká smrt. Když to uviděli bráchové a máma, bylo jim jasné, že je zle. Tak vyletěli z úkrytů a udělali něco strašně nebezpečného: pustili se do jestřába. „Klov! Klov!“ Jestřáb se snažil klování uniknout, ale nešlo to, rodina ho otravovala tak dlouho, až odletěl s nepořízenou.

Malý Leňáček byl od té doby jako vyměněný. Začal se cvičit v létání, v lovu, v potápění... Protože trénoval od rána do večera, rychle sílil a zlepšoval se. Za pár týdnů byl rychlejší a obratnější než jeho bráchové. Dokázal jako blesk vletět do skuliny malé jako myší díra.

A pak jednoho dne přiletěl jestřáb. Přiblížil se těsně podél břehu, nepozorovaně jako pravý lupič, a vrhnul se na Leňáčka. Ten ho uviděl v poslední chvíli, ale jak byl vycvičený, vznesl se kolmo vzhůru a jestřábovy pařáty ho minuly o dva centimetry. Jestřáb provedl obrat ve vzduchu a pronásledoval ho. Leňáček byl obratnější, jestřáb rychlejší, a tak dlouho divoce kličkovali. Nakonec se Leňáček rozletěl rovně proti betonové hraně splavu. Jestřáb zrychlil za ním: „Mám tě.“ Ale to už byli u betonu. Leňáček provedl prudký úhyb, jestřáb to nestihl a prásk! Jestřáb se svezl po betonu a spadl do řeky, která ho nemilosrdně přijala do své náruče.

Nedělat nic nebo dělat něco špatného a setrvat v tom, i když je možné snažit se o změnu, je nebezpečné.

Podle našeho pana faráře LG

SVĚDECTVÍ ŽIVOTA - KAREL ACUTIS

Pocházel z Itálie. Hlavními rysy jeho života byly modlitba a evangelizace. V modlitbě šlo zvláště o rozhovory s Ježíšem při eucharistické adoraci a misijní působení začínalo tím, že žil podle evangelia. Měřítkem jeho života byla láska. Ti, kdo jej poznali, ovlivnění jeho příkladem uvažovali i nad svým vztahem k Bohu.

NORMÁLNÍ KLUK SE SRDCEM BOŽÍM MEZI LIDMI

Narodil se 3. 5. 1991 v Londýně, kde ho rodiče Ondřej Acutis a Antonie roz. Salzano 18. 5. přinesli ke křtu. V září se s ním přestěhovali do Milána, kde v sedmi letech poprvé přistoupil ke sv. přijímání a ve dvanácti letech přijal svátost biřmování. Dá se říci, že z těchto svátostí přímo žil a díky nim se stal dobrým kamarádem a přítelem snad každému v jeho blízkosti. Sám měl v Ježíši přítele, učitele i spasitele, z jehož srdce neustále čerpal životní energii. Tajemství jeho života spočívalo v prožívání Ježíšovy lásky, kterou se přirozeně snažil aplikovat do svého života. Současně také do vztahu k církvi a k ostatním lidem. To vyplývá z mnoha svědectví jeho současníků.

Ti ho přitom charakterizovali jako docela normálního kluka, který rád hrál fotbal, miloval přírodu i zvířata a velmi brzy se stal nadšencem pro informatiku. Jako samouk začal vytvářet programy za účelem šíření nauky evangelia. Točil a stříhal videa. Při studiu na jezuitském lyceu hrál také na saxofon. Sloužil jako katecheta, byl vždy ochotný pomáhat spolužákům, a jak mohl, pomáhal bezdomovcům. U rodičů si dvakrát vyprosil dovolení, aby ze svých úspor mohl koupit spacák pro bezdomovce spícího jen na kartonech. Občas nejedl svačinu jen proto, že se

rozhodl obdarovat hladového žebráka. Byl velkodušný, dobromyslný, společenský, radostný, vynikal empatií a otevřeností k hovoru s každým, ať mladým či starým člověkem. Zároveň byl velmi zbožný a oddaný církvi. I když nikde není uváděno, že by měl spojení se skautingem, je dokonalým obrazem skautského desatera a všichni, s nimiž se setkával, ho měli v oblibě.

Jeho kamarádi, se kterými se dělil o své znalosti informatiky, a někteří z tohoto oboru, jej považovali za génia pro jeho schopnosti při práci na počítači. Karla těšily také videohry a natáčení filmů se zvířecími kamarády. Později se více zaměřil na to, čím by podpořil víru u co nejvíce lidí. Těžko lze vyjádřit jeho skutečně hluboký a zároveň jakoby přirozený vztah k Eucharistii, která byla centrem jeho života a prožíváním vztahu s Bohem. Při své inteligenci pochopil hodně věcí, ale za jednou otázkou nechával otazník: Čím to, že jsou takové fronty na rockové koncerty a různou kulturu, davy se valí na stadiony, ale žádné fronty u kostelů, na setkání s Ježíšem v Eucharistii? A dodával: „Kdyby lidé věděli, o co přicházejí, byly by kostely přeplněné k prasknutí!“

Na pozadí této otázky a ve snaze podpořit víru v Ježíšovu přítomnost v Eucharistii vytvořil virtuální výstavu Eucharistické zázraky (Miracoli eucaristici; později je sem přidán zázrak r. 2008). Dokončil ji měsíc před svou smrtí. Je nabízena v 18 jazycích a vytvořena na panelech vystavovaných v pěti světadílech. Karel chápal Eucharistii nejen jako oběť, ale i jako společenství a způsob, prostřednictvím kterého lze vstoupit do intimního společenství s Ježíšem. Mons. Giafranco Poma z kostela Santa Maria Segreta, kam Karel chodil, v životopisném filmu o něm říká: „Eucharistie je forma, ve které nám Ježíš odevzdal sebe samého. Přes tento znak chleba dostáváme sílu a máme se naučit kráčet ve spravedlivosti, dobrotě a v úplné komunikaci s ostatními.“ Karel často opakoval, že v Nejsvětější Svátosti je Ježíš přítomen úplně stejně, jako tomu bylo za dob apoštolů. Vedle fyzického uzdravování nemocných docházelo a dochází k zázračným uzdravením vnitřním. Otec Antonín Iosue ve zmíněném filmu uvádí k zázraku v Lanciano, o který se Karel zajímal, že všechny zázraky jsou jistým následkem konkrétního problému a zde šlo o vnitřní problém, o krizi víry. Před mnichem sloužícím mši

svatou se při proměňování hostie změnila v část živého srdce a kalich byl náhle plný krve. Tím, a nejen u něj, došlo k novému vzplanutí víry. O to se začal svojí evangelizací snažit i Karel.

Je hodně znám Karlův výrok: „Eucharistie je mou dálnicí do nebe.“ Vedle každodenní účasti na mši svaté považoval za velmi důležitou modlitbu růžence. Sv. Jan Pavel II. o modlitbě růžence řekl, že má rytmus lidského života. Zahrnujeme do ní všechno, co máme na srdci. Je-li Eucharistie dálnicí jako pro Karla Acutise, je na této dálnici sv. růženec doprovodným vozidlem, aby nás někdo „Zlý“ nemohl vybrzdžovat a my proto nehavarovali.

Karel se na své životní cestě řídil slovy Písma svatého, o kterém říkal, že je kompasem na cestě k nebi. V nebi viděl cíl pro všechny, kdo se na této zemi narodili, a přál si ostatním k němu pomáhat. Různými slovy opakoval, že cílem jeho života je stálá jednota s Ježíšem.

Dobře také chápal smysl velkých poutních míst a společně s rodiči je navštěvoval. Jeho srdci bylo obzvláště blízké Assisi s hrobem sv. Františka a měl přání být zde pohřben.

Nečekaně na začátku října 2006 onemocněl akutní neléčitelnou fulminantní leukemií. Na dotaz lékaře, zda trpí velkou bolestí, řekl: „Existují lidé, kteří trpí mnohem víc než já.“ Ačkoliv do nemocnice šel s tím, že jde o chřipku, do dvou týdnů si ho Pán vzal k sobě. Svou smrt prý předpověděl už dva měsíce předem a přijal ji jako dar. Zemřel v nemocnici San Gerardo v Monze poblíž Milána a pohřben byl podle svého přání v Assisi na městském hřbitově. V lednu 2019 byly jeho ostatky exhumovány a 6. 4. přeneseny do chrámu Santa Maria Maggiore – Santuario della Spogliazione v Assisi. Zde procesu jeho blahorečení předcházela zázrak uzdravení, připisovaný jeho přímlově, ke kterému došlo v roce 2013 u brazilského dítěte trpícího závažnými poruchami trávicího systému se vzácnou vrozenou anatomickou anomálií slinivky břišní. K operaci, která mohla problém řešit, nikdy nedošlo. Zázrak uzdravení nastal jednoznačně po modlitbách rodiny s farním společenstvím ke ct. Karlu Acutisovi. Lékařská rada dikasteria 14. 11. 2019 uznala, že uzdravení bylo rychlé, úplné a trvalé, nevysvětlitelné ve světle současných lékařských znalostí.

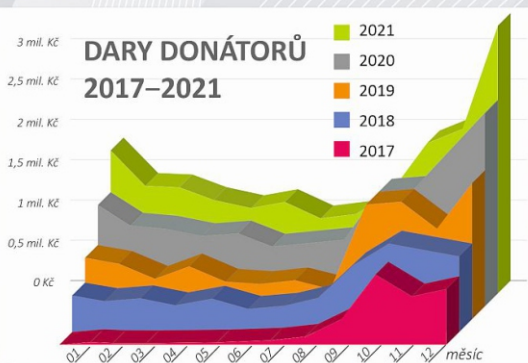
Karel Acutis byl slavnostně beatifikován 10. 10. 2020 v bazilice sv. Františka v Assisi za předsednictví kardinála Agostina Valliniho. Ten v homilii mimo jiné řekl: „Karel též vyvolával velký obdiv pro zanícení, se kterým v konverzích obhajoval svatost rodiny a posvátnost života proti potratu a eutanazii.“ Z Karlových slov uvedl také citát: „Všichni se rodíme jako originály, ale mnozí zemřou jako fotokopie.“

MODLITBA

Bože, světlo věřících a pastýři svého lidu, Tys povolal blahoslaveného Karla Acutise, aby sloužil Tvé církvi připomenutím, jak má vypadat život podle evangelia; pomáhej nám, abychom na jeho přímlovu zachovali víru, kterou hlásal, a kráčeli cestou, kterou ukazoval svým životem. Prosíme o to skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen

na podkladě závěrečné modlitby breviáře

DONÁTOR.cz®

FOND PULS
2021Dary donátorů
18,2 mil. KčPrůměrný dar
2 543 Kč7% plateb přes
SIPO2% plateb kartou
a pokladnou91% plateb
převodemNejštědřejší den
20. prosinec 2021
812 309 Kč

POČET DONÁTORŮ

DONÁTOŘI

v poměru k návštěvníkům
bohoslužeb v děkanstvích

JOHNY A SVATÝ VALENTÝN

